

Stormen på den amerikanske kongresbygning: Farverevolution eller 11. september?

Af Helga Zepp-LaRouche

9. januar 2020 (Neue Solidarität) – Videoreportagen af flere hundrede demonstranternes indtrængen i kongresbygningen i Washington den 6. januar viser foruroligende scener. Under den direkte udsendelse fra mødet i Kongressen, som handlede om at bekræfte Valgmandskollegiets beslutning om at vælge den næste præsident, så man hvordan kameraføringen skiftede fra mødet til bygningens indgang, til en gruppe af indtrængende, der kom ind relativt let og uden at blive blokeret af de tilstedeværende politibetjente. De havde ubegribeligt to timer til at rode gennem kongresmedlemmernes kontorer uden indgriben fra sikkerhedsstyrkernes side. I alt mistede fem personer livet i forbindelse med hændelserne.

Den kommende nye flertalsleder i Senatet, New Yorks senator Chuck Schumer, hvis tætte forbindelser til efterretningstjenesterne er legendarisk (og som bekendt advarede Trump på MSNBC om, at efterretningstjenesterne har "mange måder at slå tilbage", hvis de blev trodsede), talte straks om en "vanhelligelse af demokratiets tempel" og karakteriserede hændelserne, som et oprør mod USA, som præsidenten havde opildnet til. Præsidenten burde ikke tillades én dag længere i embedet og må straks fjernes af vicepræsidenten og kabinettet på grundlag af den 25.

forfatningsændring, og i tilfældet af at de nægter, må Kongressen mødes for at indlede en rigsretssag. Et kor af pro-atlantiske politikere og medierepræsentanter istemte uden tøven denne vurdering, forstærket af et andet kor af

demokrater, som formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, Ben Rhodes (tidligere rådgiver til Obama), Michael McFaul (forhenværende amerikansk ambassadør i Moskva), der straks beskyldte Putin for at være ansvarlig for begivenhederne. Hændelserne er absolut uhyrlige, de potentielle konsekvenser kunne blive afgørende for spørgsmålet om krig eller fred.

Med alt hysteri og spænding er det presserende at stille spørgsmålet om cui bono [hvem gavner det?]: Hvad blev der opnået ved optøjerne i kongresbygningen?

Først og fremmest blev den første, og indtil da eneste, chance for, at de to kamre i Kongressen, det amerikanske folk og verdens offentlighed kunne få omfattende oplysninger om de mangfoldige uregelmæssigheder og manipulationer ved præsidentvalget den 3. november i mindste seks "swingstater" ødelagt. Der er mere end 1.000 øjenvidner til valgsvindelen, og det har været genstand for høringer i de respektive delstatslovgivende forsamlinger, hvilket dog ikke forhindrer det politiske etablissement og de internationale medier i at gentage til hudløshed, at der i modsætning til Trumps påstande ikke er de mindste beviser for denne valgsvindel.

Relativ kort tid efter starten på debatten i Kongressens to kamre, hvor resultaterne og indsigelser vedrørende valget i staterne skulle drøftes i alfabetisk orden – nemlig i diskussionen om resultaterne i Arizona – brød oprørerne igennem barriererne og begyndte deres felttog gennem Kongressens kontorer og sale. Mødet blev afbrudt, regeringsrepræsentanter og kongresmedlemmer blev bragt i sikkerhed, og da mødet fortsatte få timer senere, kom der ikke den tilsigtede debat om valgets uregelmæssigheder. [Der blev kun en kort debat om resultaterne i Pennsylvania -red.].

I stedet er den officielle fortælling blevet udbredt på begge sider af Atlanten, at Trump er ansvarlig for angrebet på Kongressen, fordi han insisterede på, at der var valgsvindel.

Og det er netop der bedraget ligger. For det er helt rigtigt, at Trump siden 3. november har fremsat utallige udtalelser, med påstand om valgsvindel. Det er også rigtigt, at han forsøgte at mobilisere sine tilhængere ved at sige, at 6. januar ville være den store dag, hvor dette bedrag skulle imødegås med hjælp fra repræsentanter for Repræsentanternes Hus og Senatet. Og det er også rigtigt, at han i sin tale til mængden opremsede de forskellige eksempler på valgsvindel, og i slutningen af sin tale opfordrede demonstranterne: "Lad os gå ned ad Pennsylvania Avenue!" Men herfra at udlede, at han skulle være ansvarlig for angrebet på Capitol er absolut forkert – og det peger på et helt andet forfatterskab.

Selvom efterforskningen på ingen måde kan være afsluttet endnu, giver en undersøgelse af video-optagelserne og øjenvidneberetninger fra deltagerne på demonstrationen samt en betragtning af den absolut forbløffende mangel på sikkerhedsforanstaltninger et helt andet billede:

– Nogle formentlig autentiske videoptagelser viser tydeligt, at sortklædte mennesker udenfor kongresbygningens ydre areal med magt forsøgte at få adgang, og at en anden gruppe mennesker afskærmede disse uromagere, således at "normale" demonstranter ikke kunne trænge sig frem til dem.

– Ydermere, er der talrige øjenvidner der fortæller, hvor pludseligt mærkelige minibusser med sortklædte mennesker, men også personer iført Trump-Maga-kasketter ("Make America Great Again") deltog i demonstrationen, der skilte sig klart ud fra de fredelige demonstranter.

– Andre deltagere i demonstrationen fortæller, at en gruppe på 12-15 mænd på et tidspunkt rykkede frem igennem mængden og råbte: "Lad os brænde stedet ned", men kun få demonstranter blev grebet af det, mens de der tog afstand fra det, blev angrebet.

Alt tyder på, at der med disse professionelt agerende

provokatører er tale om det samme fænomen, som Nelson Mandela i Sydafrika kaldte den "tredje styrke" i stammestridigheder, med henblik på at miskreditere ANC. Det er den samme modus operandi, som under kuppet i Kiev i februar 2014, hvor snigskytterne fra besatte bygninger skød på folk fra begge sider, imod både demonstranterne og politiet.

Forskellige kommentarer i blandt andet kinesiske og russiske medier påpegede, at USA nu havde modtaget en mild form for den samme medicin, som USA tidligere havde iscenesat og hilst velkommen i lignende opstande i Serbien i 2000, i Ukraine i 2004 og 2014 samt i Georgien, Moldova, Hviderusland eller i 2011 med det arabiske forår. Den kinesiske presse understregede Pelosis dobbeltmoral, fordi hun havde beskrevet opstandene i Hongkong som et "smuk syn".

Disse vurderinger overser dog det væsentlige punkt, den virkelige karakter af dette drama. Måske har Mikhail Gorbatsjov en bedre idé, da han fortalte Interfax, at disse optøjer "tilsyneladende var planlagt i forvejen", og at deres bagmænd var "åbenlyse". De officielle organer der er ansvarlige for, at sikkerhedsforanstaltningerne, i lyset af den forventede storstilede demonstration, var direkte indbydende slappe, hører i hvert fald til blandt den første række af mistænkte.

Der er al mulig grund til at tro, at stormen på kongresbygningen er en direkte fortsættelse af angrebene den 11. september, hvis virkelige bagmænd aldrig rigtig er blevet navngivet. Lyndon LaRouche havde forudsagt denne terrorhandling ni måneder tidligere, den 3. januar 2001, da han forudså, at Bush-administrationen, der ville tiltræde tre uger senere, på grund af dets manglende evne til at håndtere det kommende økonomiske sammenbrud, ville iscenesætte en "Rigsdagsbrand" for at kunne gennemføre diktatoriske foranstaltninger. Det var præcis det der skete med indførelsen af Patriot Act, som i vid udstrækning indskrænkede ikke blot amerikanernes borgerrettigheder, og satte den verdensomspændende masseovervågning i gang gennem NSA (USA's

Nationale Sikkerhedsagentur), GCHQ (den britiske regerings Kommunikationshovedkvarter), osv.

På samme måde, er optøjerne på Capitol Hill beregnet til at give et påskud til at eliminere enhver uenighed over for det neoliberale etablissements politik. Det er betegnende, at Michele Obama straks derefter opfordrede Silicon Valleys IT-giganter, der er en integreret del af det militær-industrielle kompleks, til at forbyde Trump og alle tilhængere af oprøret fra sociale medier. Alarmklokkerne bør ringe for alle de mennesker, der hylder retsstaten, ytringsfriheden og borgerrettigheder.

Hvad dette handler om er et totalt meningsdiktatur og eliminering af enhver politisk modstand imod den transatlantiske finanselites politik. Det finansielle system, domineret af Wall Street og City of London, har været håbløst bankerot siden 2008 og har siden kun været opretholdt af en kraftig stigning i likviditet og en gigantisk omfordeling af rigdomme til fordel for spekulanterne. Den sidste fase af denne megasvindel på bekostning af det almene vel skal nu igangsættes med den såkaldte "Great Reset" (den store nulstilling), hvor alle finansielle strømme, under påskud af at genoprette økonomien efter Covid-19 pandemien, udelukkende skal kanaliseres ind i "Green New Deal", hvilket vil føre til en hidtil uset afindustrialisering og en dermed forbundet befolkningsreduktion. Mediernes ensretning og censur af sociale medier har til formål at fjerne enhver modstand mod dette tilsigtede diktatur i Hjalmar Schachts tradition. [Schacht var Hitlers økonomiminister 1934-1937, og direktør for Det tredje Riges Reichsbank, 1939-1943 -red. Verden ved bedre: Vi er i akut fare for en ny fascisme!

Det eneste alternativ til dette diktatur, som ville føre til økonomisk ødelæggelse af Vesten, og dermed risikere en krig mod Rusland og Kina, er en omfattende reorganisering af det finansielle system gennem oprettelsen af et nyt Bretton Woods-system, gennemførelse af Lyndon LaRouches "Fire økonomiske

love”, såvel som samarbejde med Rusland og Kina i udbygningen af Den nye Silkevej i Latinamerika, Asien og Afrika. Borgere i alle nationer, der forstår situationens alvor, opfordres til at gennemføre denne løsning.

Londons finansielle imperium kan ikke udnævne den amerikanske præsident

8. november (EIRNS) – De voksende stævner og bilkaravaner, “Trump Train”, der nu spreder sig over hele USA i protest mod forsøget på at stjæle præsidentvalget, har dybe årsager, hvortil LaRouchePAC og EIR bidrager med klarhed og formål.

Når det i de menneskelige begivenheders løb bliver nødvendigt for et folk at løse de bånd, som et oligarki har bundet dem med, og at påtage sig deres umistelige rettigheder til liv, frihed og forfølgelsen af lykke, kræver respekt for andres meninger, at de bør erklære årsagerne til at de tvinges til denne handling.

Den oligarkiske elite i bankerne i City of London og det britiske finansielle imperium forsøger nu at påtvinge USA deres nøje plagierede kandidat, Joe Biden, som ny præsident. Ved at gøre dette, fortsætter de “en lang række af overgreb”, der ødelægger Amerikas industri, angriber dets teknologiske fremskridt, krænker dets videnskabelige optimisme og dets missioner i rummet, kontrollerer dets banker og underminerer dets valuta og kredit i verden.

De har erhvervet kontrol over amerikanske medier via konglomerater, der er baseret i de finansielle hovedstæder i

deres Commonwealth eller deres anglofile partnere i Amerika. De har pålagt os karteller, for at kontrollere vores mad og de landmænd, der producerer den.

De ophævede Amerikas Glass/Steagall-lov, der regulerede bankvirksomheden og dermed sikrede kredit til vore borgere og virksomheder, og som fremstod som et eksempel for verden. Sidenhen straffede de os med et økonomisk sammenbrud, som efterlod os arbejdsløse og i økonomisk krise i et årti.

De har siden præsident Franklin Roosevelts død nægtet os en nationalbank, så vi ikke har kunnet opbygge vores infrastruktur og stimulere vores industri. De ødelagde for længe siden det guldbaserede valuta- og kreditsystem, som præsident Roosevelt iværksatte efter 2. verdenskrig, som tillod vores økonomi at vokse kraftigt, i takt med at vi blev mere produktive og vores industrielle færdigheder og vores middelklasses levestandard blev væsentligt forbedret. Vi har lidt under deres spekulative virksomhed lige siden.

De har nedgjort alle landes indsats for menneskets udforskning af rummet, især Amerikas. De har støttet energiteknologier, så tilbagestående at selv republikkens grundlæggere ikke ville have brugt dem i deres tid – solceller, der slår fra om natten og i tåge, og vindmøller, der falder sammen i både storm og stille vejr. De har tvunget os til at bruge vores naturgas til at drive turbiner for at understøtte den vaklende elforsyning fra disse fortidslevn.

De har fået Wall Street-banker af uhyrlig størrelser til at vokse op iblandt os, som indsætter vores penge nægter at låne dem ud, og ruinerer os gentagne gange med deres ukontrollerede spekulationer. De kontrollerer vores centralbank, der altid dækker disse monstres tab, men ikke vores.

Disse overgreb truer nu alle suveræne nationer: En global kombination af centralbanker er i gang med at tiltage sig fuldstændig kontrol over valutaer og kreditter, og bruge det

til at sætte menneskehedens teknologiske fremskridt i bakgear – for at ofre den menneskelige befolkning for at “redde planeten”.

Præsident Donald Trump har, som næsten det eneste statsoverhoved, bevidst og fuldstændigt afvist dette centralbankernes diktatur over deres suveræne regeringer, og trukket USA ud af Paris-klimaaf-talen, som er et vigtigt våben for diktaturet. Denne aftale blev planlagt i 2015 af den britiske kronprins Charles, Prince of Wales, og hans nære venner og samarbejdspartnere, den tidligere britiske centralbankchef Mark Carney og City of London/Wall Street-milliardæren Sir Mike Bloomberg.

Nu har Charles og hans sammensvorne, sammen med IMF's administrerende direktør, Kristalina Georgieva, og andre centralbankfolk, i juni i år erklæret, at denne Green New Deal er den “store nulstilling” (‘The Great Reset’) af alle økonomiske og monetære anliggender. Britiske regeringsembesdmænd på tværs af spektret, har, for at narre borgerne, givet det navnet “Build Back Better” – som om det er svar på COVID-19-pandemien. De har dikteret dette slogan til deres altid plagierende, aspirerende præsidentkandidat, Joe Biden, der troligt tog det op i sin haltende kampagne.

Vi vil ikke desto mindre tiltage os vores rettigheder. Vi vil tage vores ret til at regulere vore banker tilbage, og til at have nationalbanker for produktive kreditter. Vi vil, til det yderste, udføre vores missioner for udforskning af rummet. Vi vil forhandle med andre nationer om et nyt internationalt kreditsystem, der holder Londons finansielle oligarki udenfor, og bringer industrialisering til underudviklede regioner.

Vi ser, at Mexico, Bolivia, Argentina, Hviderusland og andre lande i de seneste år alle har været udsat for stjalne valg, “farverevolutioner” og direkte kup som dette, og har besejret dem; Afrikas største nation, Nigeria, kæmper nu med et forsøg på farverevolution mod sin præsident. Vi beder andre nationer

om at støtte et retfærdigt og lovligt resultat af dette amerikanske præsidentvalg, som præsident Trump rent faktisk har vundet klart

Billede: City of London. Credits: Michael Garnett, License: CC BY-NC 2.0

Bliv ved med at kæmpe for et topmøde.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 16. september 2020

Vi må kæmpe videre for et topmøde, for krigshøgene gør deres yderste for at forhindre det!

Efter at have givet et overblik over optrapningen af de strategiske kriser og mange verdenslederes frygtelige geopolitiske udtalelser, konkluderede Helga Zepp-LaRouche i sin ugentlige dialog, at det er op til borgere at mobilisere en løsning, begyndende med at insistere på et møde mellem verdens ledere.

Schiller Instituttet og LPACs seneste konferencer har afsløret den faren ved kombinationen af et kupforsøg mod Præsident Trump og den stigende lyd af krigstrommer fra folk som Pompeo.

Mens præsident Trump taler om fred, og havde et møde med Præsident Putin i sigte, har den globale krigsmaskine brugt

Navalny-affæren som den seneste nye anti-Russiske historie, til at forhindre dette møde og samtidig forgifte forholdet mellem Tyskland og Rusland.

Dagens horrible tale af EU kommissionens Ursula Von der Leyen, som inkluderede angreb på Rusland og Kina, støtte til "farverevolution" i Hviderusland, hendes dødbringende grønne mareridt tiltænkt Europa, er typisk for problemet.

EU proklamerer hyklerisk sin omfavnelser af menneskerettigheder, imens de ignorerer den livstruende situation, som flygtninge står overfor, heriblandt de, der er fanget på øen Lesbos.

Helga opfordrede sit publikum til ikke at give op, vi må blive ved med at kæmpe for et topmøde, som en del af LaRouche bevægelsens præsentation af den reelle løsning på den globale krise

POLITISK ORIENTERING den 17. september 2020: Forberedes der en farvet revolution og et militærkup imod præsident Trump i USA?

Med Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 7.
februar 2020:
Efter rigsretssagfiasko:
Samarbejde mellem USA,
Rusland og Kina
imod coronavirus og
finanssammenbrud**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 23.
januar 2020:
Finanskapitalen i Davos
dikterer grøn omstilling –**

Trump vil fremtidsoptimisme i stedet

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Dokumentation:

I stedet for klimaovertro:

H.C. Ørsteds videnskabelige metode

fra arkivet i anledning af 200 år for Ørsteds opdagelse af elektromagnetisme

POLITISK ORIENTERING den 19. december 2019:

Rigsretssag imod Trump kan ikke få det gamle paradigme tilbage i kontrol//

Brexit + COP25-fiasko. Se også 2. og 3. del.

Med formand Tom Gillesberg.

Video:

2. del:

3. del:

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 21.
november 2019:**

**Regimeskifte og modkup verden
rundt.**

**Schiller Instituttets
konference sætter LaRouche på
dagsordenen.**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Høring om rigsretssag i USA: 'Det stjalne brev', endnu en gang.

13. november. Frem for at gå i detaljer om den dukketeatraliske rigsretsfarce i Repræsentanternes Hus onsdag, er det bedre, endnu engang, at påberåbe sig princippet i Edgar Allan Poes 'Det stjalne brev' (The Purloined Letter). Både George Kent og William Taylor, der vidnede, er flegmatiske koldkrigere, hvis synspunkter, holdninger og slet og ret inkompetence truer freden i denne verden. Vi har lagt deres CV ud på Larouchepac.com sammen med en beskrivelse af den absolutte ondskab, for hvilken de burde stilles til ansvar. Begge sider, republikanere og demokrater, karakteriserede imidlertid disse levnedbeskrivelser som "fuldgode". Demokraterne, der tidligere har været 'mere normale' i spørgsmål om krig og fred, fremhævede Taylor og Kents levnedbeskrivelser som om disse vidner var krigshelte snarere end nålestribede ideologer fra en særdeles mudret rendesten.

I deres åbningserklæringer præsenterede begge et fuldstændig falsk billede af et Ukraine, forenet i kamp mod en russisk fjende med, hævdede de, soldater og kampvogne på landjorden. Disse eksisterer ikke. George Kent, langt den mest karakteristiske af de to, snerrende med sin arrogante, slipseklædte elitære opførsel, gik så langt som til gentagne gange at drage analogier mellem Den amerikanske Frihedskrig og det amerikansk/britiske statskup i Ukraine, der indsatte en regering under truslen om neo-nazistisk vold, en regering, som derefter fortsatte med at udføre en anti-russisk etnisk udrensning i den østlige del af landet, i Donbass.

Kent karakteriserede skandaløst OUN-B-deltagerne i Ukraine-kuppet og anstifterne af etnisk udrensning i Donbass som følger: "De dannede frivillige bataljoner af borgere, herunder

teknikere og læger. De finansierede deres egne våben, udrustning og forsyninger med 'crowd-sourcing'. De var det 21. århundredes ukrainske ækvivalent til vores egne 'Minutemen' (betegnelse for medlemmer af Den Amerikanske Borgermilits under Den amerikanske Uafhængighedskrig, red.), der i 1776 trak tiden ud således at den almindelige hær kunne reorganiseres. [Han beskriver her de faktiske handlinger begået af Alexandra og Arlene Chalupa og Dimitri Alperowichi fra CrowdStrikes under den fælles britisk-amerikanske operation kendt som 'Digital Maidan', og de neo-nazister, som de havde under kommando, såsom Azov-bataljonen. Adam Schiff har censureret Chalupas navn sammen med navnet på 'whistlebloweren' i alle transskriptioner af dette vidneudsagn.]

"Til sammenligning ville de amerikanske kolonier muligvis ikke have sejret mod den britiske imperialistiske magt uden hjælp fra de transatlantiske venner efter 1776. I tradition af Lafayettes organiserede hjælp til general George Washingtons hær og admiral John Paul Jones flåde, har Kongressen generøst bevilget for over 1,5 milliarder \$ over de sidste fem år i desperat efterspurgt træning og udstyr til sikkerhedsbistand i Ukraine."

Kent fortsatte derefter med at forsvare tre af sine kolleger, der har vidnet imod præsidenten i Adam Schiffs bunker, Marie Jovanovitch, oberstløjtnant Vindman og Dr. Fiona Hill, med hvad han sagde var "personlige angreb" rettet imod dem. Han sagde: "De er det 21. århundredes arvtagere efter to giganter fra det 20. århundredes nationale sikkerhedseksperter, der blev født i udlandet: min tidligere professor Zbigniew Brzezinski og hans kollega immigrant Henry Kissinger. Ligesom Brzezinski og Kissinger flygtede Jovanovitch og Vindman fra nazistisk og kommunistisk undertrykkelse for at bidrage til et mere sikkert Amerika."

Denne 'hyperbolske' erklæring er både sand og falsk. Marie Jovanovitch voksede op i Canada, hvortil hendes forældre var

flygtet fra Sovjetunionen og nazisterne i kølvandet på 2. Verdenskrig. Vindman voksede op i Lille Odessa i Brooklyn, hvortil hans far var immigreret fra sovjetisk Ukraine efter hans mors død. Karakteriseringen af deres synspunkter som et ekko af de to mennesker, der besudlede Amerikas ære i Verden og slagtede tusinder, Brzezinski og Kissinger, er ganske rammende.

Endelig, sagde Kent, er formålet med de 1,5 milliarder \$ i støtte fra den amerikanske kongres til Ukraine over de sidste fem år "i sidste instans [at sætte] Ukraine på et spor til at blive en fuld sikkerhedspartner for USA i NATO. "Dette er den britiske/amerikanske udenrigsministeriums holdning til Ukraine, såvel som holdningen hos den tidligere marionet, den ukrainske præsident, Petro Poroshenko. Mere fornuftige røster i Europa og andre steder anerkender, at denne provokation kan være det sidste strå for Putin og Rusland, eftersom NATO's udvidelse sætter spørgsmål ved Ruslands evne til at forsvare sig selv.

Alt det ovenstående, der må anses for at være kritisk for enhver fornuftig vurdering af disse vidner, gik hen over hovederne på samtalepartnerne på republikansk side, som holdt sig til den dumme, stupide ensidige pragmatiske pointe om, at Trump, hvad Ukraine angår, var hårdere mod Rusland end Obama, der kun leverede feltrationer og tæpper.

Ambassadør Taylor opbevarede detaljerede notater om alle sine interaktioner med det, han omtalte som "Trumps uregelmæssige kanal", Giuliani, ambassadør Gordon Sondland og ambassadør Kurt Volker. Men på en eller anden måde var det først sidste fredag, den 8. november, efter at dette vidneudsagn havde været på dagsordenen i flere måneder, at et medlem af Taylors stab, informerede ham om, at han – medarbejderen med de meget spidse ører – havde overhørt en samtale på mobiltelefon der foregik mellem præsident Donald Trump og ambassadør Sondland. En dag efter det transskriberede Trump-Zelensky-opkald den 25. juli, talte præsidenten den 26. juli, angiveligt højt nok til

at blive overhørt på en mobiltelefon, en mobiltelefon der formodentlig blev holdt mod øret af ambassadør Sondland, og spurgte, om ukrainerne ville gå videre med "undersøgelserne". Sondland svarede, ja. Medarbejderen med superørerne spurgte derefter Sondland, hvad præsidenten ønskede af Ukraine. Sondland svarede angiveligt, at Trump var mere optaget af familien Biden end af Ukraine.

"Bingo" – dette er fremstillingen af hele det kludetæppe, som demokraterne og medierne får en orgasme af i kølvandet på vidneudsagnet i dag. For endelig at finde svar på de såkaldte modydelser, da bistanden, som republikanerne gentagne gange har understreget, blev ydet uden betingelser eller undersøgelser af familien Biden eller ukrainsk indblanding i valget. Den blev også leveret uden at den ukrainske præsident Zelensky klagede over noget pres overhovedet. Dette opdigtede vrøvl repræsenterer en ændring i juridisk teori for demokraterne, som nu hævder, at præsident Trump forsøgte, men ikke fuldførte en bestikkelse, hvilket i deres meget forskruede fortolkninger af bestikkelsesparagrafferne måske, under visse omstændigheder, kunne udgøre en egentlig forbrydelse. Tankeforbrydelser, som vi ofte har understreget, hører totalitære regimer til, ikke vores forfatningsmæssige republik.

Ellers, bekræftede Taylor, der angiveligt skulle være en Ukraine-ekspert, at han ikke kendte til: Politico-artiklen i januar 2017, der detaljeret gennemgik Alexandra Chalupas rekruttering af ukrainske efterretningsagenter, journalister og private efterretningsoperatører til aktiviteter rettet mod Trumps kampagne; lederklummen skrevet af den ukrainske ambassadør i Washington mod kandidat Trump; aktiviteterne i det af udenrigsministeriet finansierede ukrainske anti-korrupsions bureau, NABU, i Paul Manafort's falske, sorte regnskabsaffære; eller aktiviteterne på sociale medier fra flere ukrainske embedsmænd, der angriber kandidat Trump. Han sagde at, efter han havde været i Schiffs bunker for at

forberede sit første vidneudsagn til kongresudvalget, havde han undersøgt det nærmere, og fundet ud af at kandidat Trump havde foreslået, at han ville lade Rusland blive på Krim. I øvrigt forekom Taylor stort set mentalt åndsfraværende under sit vidneudsagn, hvilket fik mange til at sammenligne ham med Robert Muellers katastrofale optræden i juli overfor det samme udvalg.

Republikanerne fortsatte forsigtigt med at beskrive Taylor-Kent-vidnesbyrdet for hvad det var, resterne af en monumental politisk kamp om hvem der fastlægger udenrigspolitikken – præsidenten eller de livslange, ikke-valgte eksperter, støttet af den britiske efterretningstjeneste. Men Rep. Devin Nunes leverede en stærk åbningstale. Kommentarerne fra den sene aften viser, at nålen tilsyneladende ikke bevægede sig i nogen retning baseret på onsdagens aktiviteter.

**POLITISK ORIENTERING den 20.
september 2018:
Stormagtskonfrontation i
Syrien afværget og
den britiske hånd bag
kupforsøg imod Trump
afsløres//**

Opdel Danske Bank og alle andre

Video:

Lyd: 1. del:

Lyd: 2. del:

EIR-dossier: »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk lejemorder – Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Dansk indledning. Hele artiklen som pdf.

Af Barbara Boyd.

Indledning:

Robert Swan Mueller III – den særlige anklager, der har fået til opgave at bringe USA's præsident til fald – er, som hans navn antyder, et produkt af elitens privatskoler og universiteter. I de nationale nyhedsmedier roses han på

ensartet og nøgtern vis som ubestikkelige, fair, »ærlige Bob«, »skolemester Bobby med tre pinde«. Vi vil vise, at dette image er et skamløst falsk PR-nummer fra Washington, D.C., der er skabt for de godtroende.

I virkeligheden er Robert Swan Mueller så korrump, man kan være, og bøjer og drejer loven efter behov for at tjene deres mål, som tildeler ham opgaver. Magten hos anklagerfunktionen og institutionerne, han tjener, dikterer, hvad der er retten for ham, snarere end den fordomsfrie forfølgelse af retfærdighed, som loven bestemmer for hans kald. I, hvad han selv kalder et afgørende øjeblik, brød han rækkerne efter college for at tjene som marinesoldat i Vietnamkrigen. Herefter ønskede han aldrig at gøre noget som helst andet end at retsforfølge. Hans udnævnelse til særlig anklager udgør toppen af en lang karriere, hvor han har set sig selv som en streng og villig kriger, en pligtopfyldende marinesoldat, der handler på vegne af en hvilken som helst ond plan, hans overordnede præsenterer ham for, og bruger hvilke midler som helst, der synes nødvendige for at udføre planen.

I de seneste uger har aktivister fra LaRouche-bevægelsen gentagne gange fået at vide af borgere, de møder: »Det ser ud, som om præsident Trump nu får 'LaRouche-behandlingen'«. De to mænd kunne ikke være mere forskellige, mht. position eller kulturelle og intellektuelle præstationer. LaRouche er et verdenshistorisk geni af samme støbning som Leibniz. Men, begge mænd har rørt ved det, der viste sig at være den 'tredje skinne' (den farlige, el-førende skinne i f.eks. undergrundbanen) i amerikansk politik, siden Franklin Roosevelts død. De udgjorde en trussel mod det angloamerikanske, britiske imperiesystem efter krigen. LaRouche udgjorde en sådan trussel direkte, konsekvent og eksplicit ved navn. Trump udgør en sådan trussel implicit, ved at afvise evindelig krigsførelse og søge bedre relationer med Rusland, kræve gennemførelse af Glass/Steagall-bankopdeling, støtte det, han henviser til som det Amerikanske System for

politisk økonomi og ved at love massiv infrastrukturudvikling og en moderne platform for varefremstilling, for produktive jobs.

I begge tilfælde krævede briterne, som vi vil få at se, deres skalp, baseret på den opfattede trussel mod dem, med, som det mest specifikke eksempel på denne trussel, ønsket om en samarbejdsrelation med Rusland og en afslutning af den »unipolære« ramme for relationer mellem nationer. I begge tilfælde udløste de kontrollerede medier en uafbrudt spærreild af hæsleg, slibrig og ærekrænkende dækning, dag efter dag, for at skabe betingelserne for en folkelig opbakning til en retsforfølgelse for kriminel aktivitet. Alt imens der er mange andre aktører i disse 'Kabuki-danse' (tilnærmelsesvis, spil for galleriet) – kompromitterede og terroriserede politikere og dommere, og et efterretningssamfund, der fungerer som gendarm for vores Orwellske politistat – så var det stumpe instrument, der blev valgt til angrebet, Robert Mueller. Undervejs, mellem disse to opgaver, spillede Robert Mueller en enormt betydningsfuld rolle i mørklægningen af den saudisk/britiske rolle i mordene på næsten 3.000 amerikanere den 11. september, 2001, og det totalt ødelæggende udsalg af USA's Forfatning, der fulgte i kølvandet på terrorangrebet – en rolle, der, hvis den blev grundigt efterforsket, udgør forhindring af retfærdighedens gang, blandt andre forbrydelser.

Dette dossier vil tage jer igennem Muellers karriere, baseret på det, der er umiddelbart og offentligt tilgængeligt. Det efterlader et spor af ureglementeret anklagervirksomhed, inklusive det, som tidligere senator Bob Graham kalder »aggressivt bedrag« af den amerikanske Kongres og offentlighed, med hensyn til begivenhederne den 11. september, 2001, og inkluderer en betydelig rolle i overvågningsstaten efter 11. september, som har udtaget og ødelagt det fjerde forfatningstillæg og resten af vor Forfatnings Lov om Frihedsrettigheder. De af jer, der arbejder inden for vor

moderne Leviatan, kan utvivlsomt pege på andre ureglementerede aktiviteter, og vi opfordrer jer til at læsse på – vær så venlige at afsløre det. Intet mindre end dette er, hvad I skylder jeres ed over for USA's Forfatning.

Læs hele EIR's dossier:

Download (PDF, Unknown)

Situationen i USA er alvorlig: Den Nye Silkevej er vejen op og ud!

Leder fra LaRouche PAC, 23. august, 2017 – Situationen i USA er særdeles alvorlig og farlig. Kupoperationen er i højeste gear for at tvinge præsident Trump til at gøre præcis det modsatte af det, han har lovet, og af hvilken grund han vandt valget: at genrejse økonomien (og helt specifikt begynde med Glass-Steagall) og standse en udenrigspolitik for krige – Det britiske Imperiums politik.

Trump's stævne i går aftes i Phoenix blev heldigvis ikke den blodige slagmark, som de 'farvede revolutionister' søgte at opnå. Da folkemængden skulle til at gå hjem, blev et skænderi i gaderne, der blev igangsat af et angreb på politiet af et par demonstranter (sandsynligvis antifa'er), holdt på et minimum. Kup-flokken brugte ufortrødent hændelsen som en anledning til at komme med hysteriske anklager om, at Trump var uegnet, afsindig, sindsforvirret og måtte sættes fra

bestillingen, hvis ikke via en rigsretssag, så via det 25. forfatningstillæg.

I spidsen for disse anklager så vi James Clapper, tidligere direktør for den Nationale Efterretningstjeneste (2010-2017) under Obama. Clapper, der ihærdigt mørklagde de saudiske netværk, der stod bag 11. september, optrådte på CNN ud på de små timer den 23. aug., for at kommentere stævnet i Arizona og tale imod, at Trump fortsætter som præsident! »Jeg sætter virkelig spørgsmålstegn ved hans evne til at være – hans egnethed til at være – i dette embede ... Hvor længe må landet – for nu at bruge en frase – endnu udholde dette mareridt?« CNN's vært, Don Lemon, kom med lange fordømmelser af Trump som værende »sindsforvirret«. CNN's kommentator Ana Navarro tweetede, at Trump »muligvis« udviser »tidlige tegn [sic] på demens«.

Faren i alt dette ligger selvfølgelig ikke ud i fremtiden; dvs., ikke »hvis og når« de fjendtlige operationer vil lykkes med at afsætte Trump og trække USA's nationale institutioner med i faldet. Faren er her og nu.

Se engang på den amerikanske økonomi. Millioner lider under sammenbruddet. Men Trump er under pres for at blive i Wall Streets klør; i særdeleshed mht., at der ikke kommer nogen Glass-Steagall. I Arizona i går aftes gentog Trump korrekt sit mål med at skabe jobs; han gentog, at dette ville have en »enormt stor virkning på racerelationerne«. Men, bortset fra et par jobs her og der, såsom i kulstaterne West Virginia og Pennsylvania, der blev reddet gennem eksport af kul til Europa, er situationen fortsat dyster. En dramatisk refleksion af kollapset ses i hele godstogssystemets forværrede præstation øst for Mississippi-floden. På CSX (en af de to hovedoperatører) tog en togtur, der normalt tager et par dage fra Chicago til det vestlige Tennessee, hvilket i forvejen er ret længe, for nylig 18 dage! Forsinkelserne og trafikkøerne spreder sig i hele CSX-nettets 21.000 miles.

Se på de internationale konfliktzoner. I Afghanistan kræver den eneste fremgangsmåde, der kan opbygge nationen og skabe fred, samarbejde mellem alle i regionen: Iran, Pakistan, Indien, de centralasiatiske nationer, Rusland og Kina. Men Trump er under pres for at forfølge ensidig handling, og endda at give efter for kneb for at prøve at få Indien i et modsætningsforhold til BRIKS.

Midlerne til at løfte os op og ud af dette sammenbrud og denne geopolitik, er at vedtage det Nye Silkevejsperspektiv, og i særdeleshed i USA at haste-iværksætte Lyndon LaRouches »Fire Love«. Sats på masse-jobskabelse. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, så er det afgørende spørgsmål fortsat at erstatte det gamle paradigme med det nye paradigme for udvikling og fred. Husk, som Lyndon LaRouche understregede på det tidspunkt, at Donald Trumps valgsejr den 7. nov., 2016, var ikke et »nationalt« spørgsmål, men var en international begivenhed af stor og historisk betydning.

Se engang på nutidens spørgsmål i lyset af historiens lange bue. Faren for et Maidan II i USA er i slægt med den fare, der var til stede i USA og Europa på tidspunktet for Weimarrepublikken. Præsident Franklin D. Roosevelt fik USA ud af depressionen med sin New Deal. Men Europa sank ned og oplevede fascismens fremkomst. Folk må lære af historien.

Under en diskussion af dette i dag udstedte Lyndon LaRouche en opfordring til handling: »Jeg er dybt bekymret over den situation, vi her diskuterer ... Men pointen er, at vi må påtage os ansvaret for at bakke det op, jeg har talt om, og som mine kolleger gør ... Vi må vinde dette her ... USA's eksistens afhænger af, at vi gør jobbet. Det handler ikke om at komme med forslag, men om at sejre over de ting, der er i færd med at ødelægge USA og afholde det fra at gennemføre sin mission.

«Og held og lykke til os alle!«

Foto: Præsident Donald J. Trump holder en tale til nationen,

21. august, 2017. (Whitehouse Photo)

Vil amerikanerne give en »kulturrevolution« lov til at ødelægge nationen?

Leder fra LaRouche PAC. 22. august, 2017 – Amerika oplever i øjeblikket at blive kastet ud i kaos, med sårbare unge mennesker og/eller desperat fattige mennesker, af alle racer og alle politiske tilhørsforhold, der drives til at vælge side i en konflikt, forudbestemt til at blive voldelig, og i hvilken der ikke kan være nogen vindere, og alle vil tabe. Det er en klassisk, britiske imperietaktik, som den britiske brigadegeneral Frank Kitson i en bog af samme navn har kaldt »bander og kontra-bander« (*Gangs and Counter-gangs*; (1960)), en metode, briterne siden har erkendt blev brugt til at knuse opposition mod deres kolonistyre i Kenya, Malaysia, Nordirland og flere andre steder. Konceptet er, at man konstruerer en kunstig konflikt, der vender grupperinger i befolkningsmålgruppen mod hinanden, med *agents provocateurs*, der styrer begge sider, og som fører til mange dødsfald, oppisker dyriske følelser og ødelægger enhver evne for at få en forenet kamp mod den faktiske fjende – Det britiske Imperium.

En redaktør og journalist for Kinas *People's Daily*, det kinesiske kommunistpartis officielle avis, skrev en artikel i mandagens udgave, hvor han stillede spørgsmålet: »Er Amerika opslugt af en kulturrevolution?« Skribenten, Curtis Stone, beskriver mareridt med Kinas kulturrevolution i 1960'erne, hvor rasende flokke af unge mennesker (rødgardisterne) blev

sat til at deltage i vold mod landets institutioner, som »kastede Kina ud i års kaos, hvor mange af landets kulturelle og historiske genstande blev fjernet eller ødelagt«. Han fortsætter: »Nylige racespændinger i USA har fået mange kinesere til at spørge sig selv, om et land, der engang var kendt som verdens 'smeltedigel', nu gennemlever sin egen kulturrevolution, og de er forvirret over, hvordan en så uhyggeligt lignende begivenhed kunne udvikle sig i Amerika. Kaoset i Amerika er dybt foruroligende. Den amerikanske kulturrevolution, som den er blevet benævnt i nogle kinesiske medier, har alle kendetegnene på Kinas turbulente oplevelse ... Fra en Chicago-pastors krav om fjernelse af en statue af George Washington ..., og til et kongresmedlem, Nancy Pelosi, der kræver, at alle Konføderations-statuer omgående fjernes fra Capitol; og til en diskussion om, hvorvidt tiden er inde til at sprænge Mount Rushmore-nationalmindesmærket i Keystone, South Dakota, i luften, er der et fremstød for at skaffe sig af med i det mindste nogle af landets kulturelle og historiske genstande.«

Helga Zepp-LaRouche tilføjede endnu et dybt foruroligende billede – Weimarrepublikkens sidste dage i Tyskland, hvor nazister sloges med kommunister i gaderne og drev det kaos frem, der førte til den legitime regerings sammenbrud og det nazistiske diktators rædsler.

Forsøget på at fremstille de ynkelige, impotente smågrupper af »hvide herrefolk« og nynazister som folk, der på en eller anden måde støttes af præsident Trump, eller på at fremstille de sortmaskedede 'antifa'-anarkister, der kaster Molotovcocktails, som »ikke-voldelige demonstranter«, er ikke alene vanvittigt, men ignorerer det faktum, at disse grupper er præcis det, som brigadegeneral Kitson beskrev: totalt kontrollerede bander og kontra-bander, der afleder borgernes opmærksomhed fra det seneste årtis økonomisk forfald og det finansielle og økonomiske kollaps, der stormer frem. Den kendsgerning, at de, der kontrollerer disse grupper, er de

samme elementer i FBI, CIA og andre korrumperte efterretningstjenester fra Obama-administrationens tid, der har styret svindlen med »Russia-gate« imod præsidenten, bør fjerne enhver tvivl om, at dette alt sammen er en del af den samme »farvede revolution«, der blev lanceret af George Soros og Barack Obama, og som tilsigter at afsætte præsidenten og ødelægge ethvert potentiale for, at USA kan tilslutte sig den Nye Silkevej, som Trump har indikeret, at han ville, og som er impulsen bag en militær konfrontation med Rusland, der ville blive afslutningen af civilisationen, som vi kender den.

Præsident Trumps meget omtalte tale om en ny politik for krigen i Afghanistan i mandags var en statsmands-lignende tale, alt imens den dog med overlæg manglede indhold. Alt imens det rapporteres, at han har godkendt en ny »bølge« af tropper til Afghanistan, så var det, han faktisk rapporterede, at han overlader beslutninger om militære deployeringer til generalerne, men at han ikke vil annoncere militære beslutninger på forhånd. Han fordømte kraftigt Pakistan for at give husly til terrorister og opfordrede Indien til at påtage sig en større rolle i Afghanistan.

Men udenrigsminister Tillerson udstedte omgående en erklæring, og afholdt tirsdag en pressekonference, som gjorde det klart, at hensigten med den nye Afghanistan-politik er dobbelt: brug de militære metoder, der har vist sig succesfulde i Syrien og Irak i bekæmpelsen af ISIS; og frem forhandlinger mellem den afghanske regering og Taliban om en forhandlet fredsftale. »Vores formål er at overbevise Taliban om, at de ikke kan opnå sejr på slagmarken«, sagde Tillerson i dag og tilføjede: »vi kan måske heller ikke vinde en sejr«. Den officielle erklæring mandag aften fra Udenrigsministeriet siger: »Taliban har en vej til fred og politisk legitimitet gennem en forhandlet politisk afgørelse for at afslutte krigen. Vi er parat til at støtte fredsforhandlinger mellem den afghanske regering og Taliban uden forhåndsbetingelser.«

Bemærk, at, under præsident Trump, har USA arbejdet tæt

sammen, og med held, med Rusland i bekæmpelse af terrorisme i Syrien, og, i Afghanistans tilfælde, er Trumps nye politiske linje med forhandlinger med Taliban hen imod en forhandlet afgørelse, der inddrager alle etniske grupperinger i landet, præcis det, som russerne har promoveret.

Det er denne politik – med samarbejde med Rusland og Kina for at skabe et nyt paradigme, der bygger på menneskehedens fælles mål om fred gennem udvikling og en afslutning af Imperium én gang for alle – som briterne og deres aktiver i USA ikke kan tolerere og er villige til at gennemføre et kup og fremprovokere en atomkrig for at forhindre. Dette er et øjeblik med stor fare, men også med endnu større muligheder. Præsidenten må forsvares, og det nye paradigme må virkeliggøres.

Foto: Demonstranter fra den ekstreme venstrefløj vælter en Konføderations-statue i Durham, NC. Flere personer blev arresteret i forbindelse med hændelsen. 14. august, 2017. (photo Rodney Dunning / Flickr / CC BY-NC-ND 2.0)

Russia-gate står for fald – Gå i offensiven for det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 15. august, 2017 – Den eksplosive afsløring af svindlen bag »Russia-gate«, gennem offentliggørelsen af Veteran Intelligence Professionals for Sanity's (VIPS) rapport, der afliver myten om, at russerne hackede det Demokratiske Partis computere, har spredt sig som en løbeild, på trods af de hektiske bestræbelser fra de såkaldte »førende mediers« side på at udelukke det. Dette har

kastet de britiske kupmagere ud i defensiven. *New York Times*, *Washington Post* og CNN, blandt andre, har ikke skrevet ét eneste ord om VIPS-rapporten, på trods af den stærke dækning, der blev udgivet i *The Nation*, landets mest fremtrædende, liberale avis, og på trods af, at VIPS-rapporten nu rapporteres internationalt i tusindvis af aviser, websider og tv-stationer. Som Danielle Ryan fra *Salon* i dag rapporterer: »At medierne og de mainstream-liberale afviser den i *The Nation* fremlagte information for manglende beviser, ville være åndeløst ironisk i betragtning af, hvor lidt bevis, de krævede for at bygge en narrativ, der passede dem, og frikende Clinton for ethvert ansvar for at tabe valget. Forfatterne til denne rapport er særdeles erfarne og velanskrevne professionelle. At de rask væk kan afvises, eller totalt ignoreres, er en sørgelig kommentar til tilstanden i medierne, der foregiver at være bekymret over plagen med 'fake news'. Hvis disse nye efterforskningsresultater er korrekte, har de, der var fortalere for narrativen om russisk hacking med meget lidt bevis, en masse at stå til regnskab for.«

Disse løgnagtige medier var udstillet i dag på en pressekonference, som Donald Trump holdt for at bebude planer om at lempe kravene til tilladelse til nye infrastrukturprojekter. Medierne gik amok og råbte op om Charlottesville og forsøgte hektisk at fremstille Trump som en racist, der på en eller anden måde var ansvarlig for det myrderi og kaos, som blev begået under direction af professionelle provokatører på begge sider. Trump bemærkede korrekt, at videoerne var tydelige – der var bevæbnede bøller på begge sider, der viste sortklædte anarkister med køller, som angreb demonstranterne. Dette var tæt på sandheden – nemlig, at FBI kontrollerede begge sider i en klassisk, bande-kontrabande-operation. Den 'farvede revolutions' metoder, som de angloamerikanske efterretningsnetværk har brugt i hele verden for at fremkalde regimeskifte mod 'fjendtlige' regeringer, bliver nu brugt mod det amerikanske folks uvelkomne valg af en præsident, der hverken vil leve op til

profilen af en Demokrat eller en Republikaner, og som afviser den britiske imperieopsplitning af verden i Øst versus Vest.

I en specialrapport fra februar med titlen, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«, advarede *EIR* om, at de samme metoder, brugt i kuppet i Ukraine i 2014, som blev anført af morderiske neo-nazister, der blev åbenlyst støttet af Obama og Soros, ville blive bragt til USA inden for et år, som det nu tydeligvis er tilfældet.

Anklaget for at ødelægge racerelationer i USA sagde Trump, at relationerne mellem racerne længe har været rædselsfulde, og at den nødvendige betingelse for at afslutte denne krise var skabelsen af millioner af jobs, hvilket han var dedikeret til at opnå.

Tiden er nu inde for det amerikanske folk, og for folk overalt, til at gå i offensiven for det Nye Paradigme, som det er blevet udviklet af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de seneste 50 år. Kina og Rusland anfører allerede processen for at afslutte den neokolonialistiske æra med at udbytte resurserne i Afrika, Asien og Latinamerika og samtidigt efterlade disse lande i ynkelig fattigdom og blottet for industriel udvikling og basal infrastruktur. Den Nye Silkevej gentager nu det kinesiske mirakel, der på 30 år løftede 700 millioner mennesker ud af fattigdom, gennem industrialisering og infrastruktur i hele verden, selv, mens kineserne er ved at færdiggøre arbejdet derhjemme – hvor de bygger nye storbyer og har et handlingsprogram for fuldstændigt at gøre en ende på fattigdom frem til år 2020.

I USA er det økonomiske og kulturelle forfald, der har drevet befolkningen ud i rekordstor narko- og alkoholafhængighed og en rekordhøj selvmordsrate, begyndt at vige for viljen til at kæmpe. Bestræbelserne på at fjerne, eller endda myrde, den valgte præsident, der har svoret at gå i brechen for »vort lands glemte mænd og kvinder«, har vakt raseri i befolkningen, især i »rustbæltet«, Amerikas tidligere industrialiserede

centre. Aktivister fra LaRouchePAC rapporterer fra hele landet – men især fra arbejderområder – at folk er glade og har fået fornyet tro på fremtiden ved at se vores bevægelse ude blandt folk i forsvar for Trump, for genindførelse af Glass-Steagall og det amerikanske system, for tilslutning til Silkevejen og for genoprettelse af relationer med Rusland. Hvad der imidlertid er vigtigere, så er der en voksende vilje til stede til at forstå den britiske imperiehånd bag kupforsøget mod Trump, og bag Wall Streets bankerotte spekulanter.

Nationen må også have et lederskab, der kan indgyde en vision om, hvad fremtiden kan og må blive: Genindførelsen af ideen om fremskridt internt i USA, med fælles indsats med Rusland og Kina for at bringe reel udvikling til hele verden og gøre en ende på Det britiske Imperium og dets evindelige krige, én gang for alle. Disse ideer, som LaRouche-bevægelsen i årtier har kæmpet for, kommer nu i forgrunden og beviser LaRouches stærke erklæring om, at historien sluttelig drives frem af ideernes magt. Det er i dette øjeblik med den allerstørste fare, hvor folk er i stand til at afkaste deres vildfarelser og deres frygt og handle ud fra principper. Som Percy Shelley sagde i sit digt, *Et forsvar for digtekunsten*: »I sådanne perioder finder der en akkumulering sted af evnen til at kommunikere og modtage intense og passionerede begreber med hensyn til menneske og univers.« Dette er vores mission.

På LaRouchePAC's Tv-show fra 14. august opfordredes alle til at mobilisere for den nye, nationale kampagne med Apellen, »Præsident Trump, efterforsk britisk underminering af USA«.

Link til Apellen, dansk, her.

Link til amerikansk Petition, der kan underskrives, her.

Foto: Anti-Trump protester i Philadelphia under Republican Party Retreat. 26. januar, 2017.

Tag den 'historiske udfordring' op

Leder fra LaRouche PAC, 8. august, 2017 – I dag svarede Lyndon LaRouche, efter en briefing om de seneste, dystre økonomiske overskrifter fra Tyskland, at det, vi ser, er et generelt »kollaps af den fysiske økonomi« i det transatlantiske område. Han talte om, hvad det betød mht. den politiske krise og understregede, at, selv om nogle mennesker har gode hensigter og kommer med specifikke forslag, så fungerer de ikke desto mindre i det samme, mislykkede system. LaRouche opsummerede: USA's økonomi er ved at synke. Frankrig er i en tilstand, hvor det intet bidrager med. Tyskland er ikke meget bedre stillet. Og det bliver værre og værre. Hele paradigmet må udskiftes, og dét hurtigt.

Da det blev nævnt, at vi var heldige, at præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin ikke er brushoveder, erklærede LaRouche sig enig heri, men understregede, at vores problem er, »andre ønsker ikke at gøre det, som det er deres job at gøre«. Dette er vores »historiske udfordring«.

Vores umiddelbare opgave, især i USA, er at mobilisere kræfterne til at besejre kup-operationen, den »farvede revolution«, som er lanceret mod præsident Donald Trump, selve nationen, og ligeledes mod Rusland. Det kommer fra London, Inc., med det formål at aflive potentialet for gode relationer mellem USA og Rusland, og mellem USA og Kina, og venligtsindede relationer generelt mellem øst og vest til fordel for udvikling og fred for alle berørte. Hvis dette onde slæng lykkes, betyder det ikke alene afsavn, men fuldt optrappet krig. De må stoppes.

Vi er oppe imod en »hade-storm«, er sådan, som en ledende tysk, politisk person udtrykker det. Partiformand for de Frie Demokrater, Christian Lindner, opfordrede i sidste uge simpelt hen til en »konstruktiv dialog« med Rusland og, i særdeleshed, til at sætte det varme spørgsmål om Krim i bero (»in provisium«) under disse konsultationer. I går fortalte Lindner så, at han er blevet angrebet af en »hade-storm« af fordømmelser for sine forslag, som kommer fra *Bildzeitung*, en stor, tysk avis, og fra andet hold. *Bild Zeitungs* overskrift var, »Lindners hygge-kurs over for Putin«.

USA's udenrigsminister Rex Tillerson kom ligeledes i går ud for en hade-storm af fordømmelse for den forbrydelse, man tillagde ham, ikke at aktivere en anti-russisk propagandaenhed i Udenrigsministeriet. Kongresmedlem Eliot Engel (D-NY) offentliggjorde et brev, han havde sendt til Tillerson den 4. august, hvor han anklagede udenrigsministeren for ikke at handle »for at bekæmpe Ruslands og ISIS' propagandakampagner ... Det er ikke acceptabelt for kongresmedlemmerne, at informationskrig fra Ruslands og ISIS' side forbliver ubesvaret«. Engels brev blev sendt til Tillerson den 4. august, dagen før Tillerson mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i Filippinerne, hvor de aftalte at fortsætte diplomatiske forhandlinger, uagtet uoverensstemmelser.

Disse to hysteriske hændelser, der er typiske for begivenheder, der nu er hverdagskost, er ikke en manifestation af fjendens styrke, men derimod af deres sindsforvirring. Som LaRouche PAC-rapporter fra vores organisering i hele USA viser, hvor som helst folk får grundlaget for at kende sandheden og hvad der kan gøres, så kommer deres humanitet frem. Senere på ugen vil LaRouche PAC udstede en ny appel om nødvendigheden af at handle nu.

Foto: Lyndon LaRouche, amerikansk statsmand, økonom og filosof; sammen med sin hustru, Helga Zepp-LaRouche, ophavsmand til 'Verdenslandbroen' – Den Nye Silkevej – som en

politik for fred gennem udvikling, og som nu er officiel kinesisk politik i form af Kinas Ét Bælte, én Vej.

Imperiets kanoner kørt i stilling for at standse Trumps planlagte venskab med Rusland

Leder fra LaRouche PAC, 27. juni, 2017 – I juli 2016 sagde kandidat Donald Trump i en pressekonference, at »jeg kan ikke komme i tanker om noget, jeg hellere vil, end at Rusland er venlig, i modsætning til, hvordan de nu er, så vi kan gå ud og slå ISIS ud sammen med andre folk«. Næste dag spurgte han sine støtter ved et kampagnemøde: »Ville det ikke være storartet, hvis vi kom godt ud af det med Rusland?« Han fik entusiastisk støtte. I hele landet væmmedes især arbejdere, der led under de hjemlige, økonomiske vanskeligheder, ligeledes ved Nobels Fredsprisvinder Barack Obamas evindelige krige, der ødelagde nationer og dræbte hundreder af tusinder i processen, i nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod USA, og som i realiteten voldsomt konfronterede terroristiske oprørere i deres egne nationer. Deres forbrydelse: At de var venner med Rusland og nægtede at være Imperiets undersåtter; Imperiet, der er centreret omkring City of London og Wall Street.

Den 7. juni er der en forsøgsvis plan om, at præsident Trump skal mødes med den russiske præsident Putin for første gang. Der er en mulighed for, at han vil etablere en stærk arbejdsrelation med lederen af den anden atomsupermagt. Blot én uge tidligere havde han til den ledende, kinesiske

statsmand for udenrigspolitik, Yang Jiechi, sagt, at han var rede til at bringe USA ind i den Nye Silkevej, gennem en stærk arbejdsrelation med præsident Xi Jinping. Mandag i denne uge etablerede han en stærk arbejdsrelation med den indiske premierminister, Narendra Modi.

Det er dette, der slår de håbefulde guder af det døende, vestlige imperium med rædsel.

Den 10. oktober, 2009, sagde Lyndon LaRouche i en tale til det Offentlige Verdensforum for Dialog mellem Civilisationer, på den græske ø Rhodos:

»Hvis Rusland, USA, Kina og Indien, som en gruppe af lande, aftaler at indlede og gennemføre en reorganisering af det globale finans- og kreditsystem, under disse betingelser, med langfristede aftaler, af samme type, som Franklin Roosevelt havde udtalt før sin død i 1944, under hovednationer, kunne Roosevelts plan alle disse år senere have været virkeliggjort; og vi kunne gøre dette i dag.«

Tiden er nu kommet til at gøre dette. De »Fire Magter« er næsten på linje på en måde, der endelig, én gang for alle, kunne skaffe menneskeracen af med den Imperiets forbandelse, krigens svøbe og fattigdommens elendighed.

Krigsherrerne vil ikke sky noget middel for at forhindre ødelæggelsen af deres Helvedesimperium. Krav om Trumps impeachment eller mord optræder nu i medierne, i en perverteret version af Shakespeares »Julius Cæsar« i New Yorks Central Park, og ved rockkoncerter i Storbritannien. Forrædere internt i USA, og endda internt i Trumps egen kreds, skaber falske nyheder for at trække Trump ind i krig i Syrien, der hastigt ville føre til krig med Rusland – atomkrig.

Men det bliver i stigende grad klart, at den amerikanske befolkning, og endda mange, der ikke støttede valget af Trump, væmmes ved og er dødtrætte af den hysteriske russofobi og dæmoniseringen af Trump og Putin og giver udtryk for denne

væmmelse i de nylige valg, i de sociale medier og, hvad der er meget vigtigt, i voksende støtte til LaRouche-bevægelsen i hele landet.

Den 7. juli vil landbrugseksperter fra Kina, USA og andre samles på en konference, der er ko-sponsoreret af LaRouches Schiller Institut. De kinesiske eksperter har i flere tilfælde været centrum for den udvikling, der løftede 600 millioner kinesere ud af fattigdom, og som er forpligtende engageret til at arbejde sammen med USA og andre for at lindre global fattigdom. Dette er virkelig muligt under forudsætning af, at USA og Europa vender det sammenbrud af de vestlige økonomier under det brutale monetaristiske system, der har ødelagt ideen om fremskridt i vore nationer. En genindførelse af vore forfædres politikker i Hamiltons tradition sådan, som det forklares i LaRouches Fire Love, kan og må blive fundamentet for globalt samarbejde inden for det nye paradigme.

Alt andet end dette er, i dette historiske mulighedernes øjeblik, sindssygt og utåleligt. I Percys Shellys digt fra 1821, »Forsvar for poesien«, beskrives historiske perioder med intens kamp, som den nuværende, således:

»I sådanne perioder er der en akkumulering af evnen til at kommunikere og modtage dybtgående og passionerede begreber om menneske og natur. De personer, i hvem denne evne bor, kan meget ofte, med hensyn til mange dele af deres natur, synes at have liden overensstemmelse med denne godhedens ånd, for hvilken de er tjenere. Men selv, mens de fornægter og afsværger, er de dog tvunget til at tjene denne evne, der sidder på deres egen sjæls trone.«

Menneskeheden oplever et øjeblik med historisk faseskifte, på godt og ondt. Tiden er inde til poetisk handling.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin. [Trump photo flickr/Michael Vadon] [Putin photo en.kremlin.ru]

USA's FN-ambassadør Nikki Haley afslører sandheden: Løgnene om Syrien er rettet mod Rusland

27. juni, 2017 – Et tweet fra USA's FN-ambassadør Nikki Haley her til morgen afslørede den faktiske hensigt med de falske efterretninger, som faldbydes til præsident Trump, om, at Syrien er i færd med at forberede »endnu« et angreb med kemiske våben – nemlig, at det drejer sig om at standse Trumps samarbejde med Rusland. Hendes tweet lyder:

»Alle yderligere angreb, der udføres mod den syriske befolkning, vil Assad blive beskyldt for; men også Rusland & Iran, der støtter ham i at dræbe sin egen befolkning.«

Foto: FN-ambassadør Nikki Haley fremfører i FN, april måned, at Syrien angiveligt skulle have udført et kemisk angreb mod sin befolkning; hun holder fotos af angivelige beviser frem.

Våbnene er trukket for Trump – Han må handle hurtigt for

at tilslutte sig Silkevejen og genindføre Glass-Steagall

Leder fra LaRouche PAC, 14. juni, 2017 – I de seneste par uger har en teater/nyhedskommentator holdt et billede frem af præsident Trumps blodige, afskårne hoved; »Shakespeare in the Park«-teaterkompagniets opsætning af Julius Cæsar i New Yorks Central Park portrætterede Cæsar som Donald Trump, som dernæst blev udsat for en langvarig, brutal og blodig mordscene; og i dag åbnede en 66-årig mand fra Illinois ild mod et baseball-træningshold fra det Republikanske Parti i Alexandria, Virginia, efter en bekræftelse af, at de var Republikanere, og skød fire personer (inklusive det tredjehøjst rangerende medlem af det Republikanske Part i Repræsentanternes Hus), før han blev dræbt af politiet. Skyttens Facebook-side inkluderede: »Trump er en forræder. Trump har ødelagt vores demokrati. Tiden er inde til at ødelægge Trump & Co.«

Sindssyg handling, begået af en galning? Måske, men politiske mord bliver altid fremstillet som »enlige mordere«, og efterforskningerne bliver altid omhyggeligt kontrolleret for at opretholde sådanne dækhistorier – med JFK-mordet som blot det mest berømte, og mest åbenlyse, eksempel. I 2008 udgav *EIR* en brochure med titlen, »Hvorfor briterne myrder amerikanske præsidenter«, [1] og som rapporterede om briternes rolle og motivering bag mordene på præsidenterne Abraham Lincoln, James Garfield, William McKinley [2] og John F. Kennedy.

Husk, at det aktuelle McCarthy-hysteri, der forsøger at male præsident Trump som en naiv tåbe eller agent for russerne, medskyldig i angivelig underminering af amerikansk demokrati, osv., blev indledt af den britiske MI6-agent Christopher Steeles kompendium af vilde fabrikationer om Trump og russerne. Dette »uærlige og upålidelige dossier« blev dernæst

brugt af den nu miskrediterede, tidligere FBI-chef, James Comey, i et selvudnævnt »J. Edgar Hoover-moment«, hvor han viste Trump Steele-dossieret og angiveligt antydede, at det ville blive offentliggjort, hvis Trump ikke bøjede sig mht. at stoppe oprettelsen af venligtsindede relationer mellem USA og Rusland. Dernæst lakkede han næsten sikkert dossieret, eller sørgede for, at det blev lækket, dagen efter.

De korrupte efterretningsfolk fra Obama-administrationens tid – James Clapper, John Brennan og James Comey – havde, selv før, de blev afskediget fra embedet, ført et korstog for at portrættere Rusland (og Kina) som fjender af Amerika; som militære aggressorer, og som en alvorligere trussel mod den vestlige verden, end ISIS! Disse løgne tjente som dækhistorie for, at præsident Obama og hans klon, Hillary Clinton, kunne bringe verden på randen af atomkrig og forsikre de bankerotte, vestlige finansoligarker, at USA aldrig ville gå sammen med Rusland og Kina i byggeriet af den Nye Silkevej og opbygning af en ny, global finansarkitektur. Sådanne revolutionerende skridt ville, til [City of] Londons og Wall Streets rædsel, give infrastruktur og industri til den Tredje Verden, og endda til de vestlige nationer, snarere end gæld og nedskæringer, påtvunget dem af Londons og Wall Streets spekulanter.

Men, oligarkerne havde ikke forudset, at det amerikanske folk havde fået nok af permanent krigsførelse, økonomisk disintegration, narkotika- eller opiatepidemien, der rammer stort set hver eneste familie i nationen, og massemedier, der vedholdende løj om stort set alt. Valget af Trump blev resultatet.

Foreløbig har Trump lovet at gøre mange af de ting, som Lyndon H. LaRouche længe har foreslået, som det fremlægges i **LaRouches Fire Love**, men han har ikke taget de fundamentale skridt, der er nødvendige for at gennemføre disse løfter. Han har aflagt løfte om at genopbygge den forfaldne, amerikanske infrastruktur, men har ikke handlet på sit løfte om at genindføre Glass-Steagall – det absolut nødvendige, første

skridt til at skabe den nødvendige kredit til opfyldelse af sit løfte om infrastruktur og gen-industrialisering. Han har etableret samarbejdsrelationer med Kina, men har ikke fuldt ud tilsluttet sig Bælte & Vej Initiativet for atter at få gang i amerikansk industri omkring opbygning af verdens nationer, inklusive vores egen. Han har krævet en genopretning af amerikansk førerskab inden for rumforskning og -fart, og inden for videnskabelige opdagelser, men, igen, finansieringen af disse projekter kræver, at han omgående lukker den spekulative boble ned og genindfører statskredit i Hamiltons tradition.

Det er, fordi præsident Trump offentligt har forpligtet sig til disse ting, og til at gøre en ende på britisk imperieopsplitning af verden i »Øst vs. Vest«, at skydevåbnene nu trækkes for at fjerne ham fra embedet – eller, som det antydes gennem dagens skudepisode, fjerne ham fra Jordens overflade. Han må handle meget hurtigt for at sætte gang i den økonomiske genrejsning gennem statslig kredit; for at tilslutte sig den Nye Silkevej og for fuldt ud at samarbejde med Rusland og Putin om at knuse terrorist-svøben.

Jo flere amerikanere, der følger med i serien af Oliver Stones fire timelange interviews med præsident Vladimir Putin desto hurtigere vil dæmoniseringen af Putin blive grinet ind i historiebøgerne og gøre den sorte historie med J. Edgar Hoovers beskidte tricks med den »røde skræk« og politiske mord, selskab.

Foto: Justitsministeren og FBI's direktør på visit. Præsident John F. Kennedy, J. Edgar Hoover og Robert F. Kennedy. Det Hvide Hus, det ovale kontor, 23. februar, 1961.

[1] Se (engelsk): [»Why the British Kill American Presidents«](#)

[2] Se (dansk): [»Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«](#)

Soros støtter farvede revolutioner for at forsvare EU mod Putin og Trump

8. juni, 2017 – I en tale 1. juni for det Økonomiske Forum i Bruxelles, krævede George Soros »initiativer fra toppen og ned og fra bunden og op« for at forsvare EU mod dens fjender: »Eksternt er EU omringet af fjendtlige magter – Putins Rusland, Erdogans Tyrkiet, Sisis Egypten og det Amerika, som Trump gerne vil skabe, men ikke kan.«

»Jeg er overbevist tilhænger af momentum ... og jeg kan se et momentum, der ville forandre den Europæiske Union til det bedre. Dette ville kræve en kombination af elementer fra toppen og ned og fra bunden og op, og jeg kan se begge dele vokse frem.« Han roste dernæst initiativet fra bunden, »Europas Puls«, der fødtes i Frankfurt sidste november »og bredte sig til henved 120 byer over hele kontinentet«.

»For at forsvare åbne samfund (Open Society)«, siger Soros, »er det ikke nok at stole på regering ved lov; man må også kæmpe for det, man tror på«.

»Europas Puls« har afholdt demonstrationer i flere tyske byer, hvor de samlede et par hundrede zombier med viftende flag. Det blev stiftet af Daniel Roeder, en Frankfurt-advokat, der har gjort karriere i Freshfield advokatfirmaet, et af fire firmaer i den »magiske kreds« i London. Dernæst skabte Roeder sit eget advokatfirma ved navn Greenfort, med partnere, der også kom fra Freshfield.

Den »magiske kreds« i London er den gruppe, bestående af fire advokatfirmaer, der har den største indkomst af alle. Af disse

fire er Freshfield (fulde navn Freshfield Bruckhaus Deringer) det firma, der havde den største profit sidste år; hver af partnerne hev gennemsnitligt £1,48 mio. hjem.

Freshfields kunder inkluderer ikke alene de store banker og fonde og selskaber i City of London og andetsteds, men også regeringer. Faktisk lavede Freshfield udkastet til den tyske regerings bailout-love (statslig bankredning), såsom i tilfældet med Hypo Real Estate (over 100 mia. euro af skatteborgerpenge) og selv den lov, der etablerede den Europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM). I 2012 bekræftede den tyske regering, som svar på en undersøgelse i parlamentet, at »forbundsregeringen fik ekstern ekspertise fra advokatfirmaet Freshfield Bruckhaus Deringer i form af rapporter, undersøgelser eller anden rådgivning til det følgende aspekt af den såkaldte omfattende pakke til sikring af finansiel stabilitet i Eurozonen: introduktion på europæisk plan af klausuler i de generelle betingelser for statsobligationer, der muliggør en ændring af den aftalte betaling, så vel som debitorers og kreditorers rettigheder og forpligtelser (obligationsbetingelser) gennem flertalsbeslutninger«.

Så meget for det såkaldte »fra bunden og op«, pro-EU-initiativ, som Soros fremsætter!

Barack Obamas deployering til Europa i sidste måned må ses som en del af Soros' promovning af pro-EU, anti-Putin og anti-Trump farvede revolutioner. Han sagde offentligt, at han er med til at opbygge ungdomsbevægelser imod »populisme«. Han fortsatte sin turné med at mødes med den canadiske PM, Justin Trudeau.

Se også: *Soros-dossieret: Din fjende, George Soros*

Putins spørgsmål er korrekt: Er amerikanerne gået fra forstanden?

Leder fra LaRouche PAC, 5. juni, 2017 – I denne uge vil vi få endnu en runde at se i det, der har været et nu næsten et år langt hysteri à la McCarthy-perioden, med de »liberale« og de »liberale medier« i USA versus Donald Trumps plan om at genoprette fundamentale samarbejdsrelationer med Rusland – og, med Kina.

En ledende, Demokratisk blodhund, senator Mark Warner fra Efterretningskomiteen, indrømmede søndag på Tv, at der ikke findes beviser for, at Trump skulle have indgået et »aftalt spil« med russere: »der er blot en masse røg«, sagde senator Warner. Så de »liberale« kaster sig over anklager mod Trump for at »hindre retfærdighedens gang« ved at fyre FBI's direktør.

Det rette spørgsmål blev stillet til amerikanerne af den russiske præsident Putin i dennes interview til NBC-TV, hvor han gentagne gange blev anklaget for at undergrave og forsøge at kontrollere USA:

»Er I alle sammen gået fra forstanden?«

Efter næsten et årti med økonomisk fiasko, og sågar fortvivlelse i nogle dele af den amerikanske befolkning, ønsker de »liberale« nu at genoplive J. Edgar Hoover og senator Joe McCarthy for at finde undskyldninger?

Siden de amerikanske bankers og nationaløkonomiens krak for ni år siden, er der i verden vokset en ny, økonomisk orden frem, med infrastrukturudvikling, kredit til højteknologisk industriudvikling, videnskab og udforskning af rummet. Denne orden udvides omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den

Nye Silkevejs økonomiske vækst og forbundethed; Og Rusland er fuldt engageret i det. Det samme er asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande, inklusive Amerikas hovedallierede i Asien, Japan og Sydkorea.

Hvis amerikanerne ønsker deres økonomi genopbygget og ønsker atter at blive en førende industrimagt og førende magt inden for videnskab og rumforskning – så må de have samarbejde med disse initiativer for økonomisk fremskridt. De må have det samarbejde, som præsident Trump har indledt med præsident Xi Jinpings Kina.

Og der finder en i stigende grad reel, international kamp sted, imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme og massive blodsudgydelse fra samme ophav, i hvilken kamp Putins Rusland er en hoveddrivkraft.

USA's økonomiske politik må ændres: Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må skabes en statslig nationalbank i Hamiltons tradition; og rumforskning må atter gøres til en storslået, national mission.

Men samarbejdsrelationer med Kina og Rusland, og med den Nye Silkevejs nye system, er afgørende for, at USA kan genoprette sine egne, førende kapaciteter. De, der ønsker, at præsidenten, af disse grunde, skal afsættes ved en rigsret – og nogle, der endda ønsker, han skal myrdes – må midlertidigt være gået fra forstanden.

Foto: Den russiske præsident Putins interview til NBC.

Trump renses ud i nogle kupmagere og fremmer samarbejde for fred og udvikling med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske hore-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: **»Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA**

2017?«. Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i 2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april: »Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplittningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend, med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om 'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejs-ladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at sakke bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen.

Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for, at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskinspolitikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitet, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentaget erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

Dette er ikke de 100 dage, Det britiske Imperium havde i tankerne

Leder fra LaRouche PAC, 3. maj, 2017 – Den dynamik, der repræsenteres af de »Tre Store« internationale ledere (Putin, Xi og Trump), får i stigende grad rodfæste i den globale, strategiske situation, om end ulige fordelt. På mærkedagen for Trump-administrationens første 100 dage var det Det britiske Imperiums plan, at Donald Trump skulle være afsat fra præsidentembedet og /eller død; at verden skulle være på en fast kurs for regional og global atomkrig; og at Glass-Steagall skulle være historie – og kun historie.

Den britiske plan var ganske bestemt *ikke*, at Trump foreløbig skulle have talt tre gange i telefon med den russiske præsident Putin, med udsigt til et møde mellem dem, der sandsynligvis vil finde sted under G20-topmødet i juli; det var *ikke*, at Trump skulle have gennemført et møde med Xi Jinping samt talt med ham flere gange; og det var *ikke*, at Trump personligt skulle have placeret spørgsmålet om Glass-Steagall som topprioritet til diskussion – selv om kampen om, hvilken version af »Glass-Steagall« – den ægte FDR-lov eller en eller anden ersatz variant med »ring-fencing« (intern bankopdeling) – stadig udkæmpes, og hvor amerikanske borgere er en del af kampen, anført af LaRouche PAC's mobilisering.

Føj hertil den kendsgerning, at det forestående topmøde for Bælt & Vej-initiativet 14.-15. maj i stigende grad dominerer den globale, økonomiske dagsorden, og at Lyndon og Helga LaRouche personligt er i centrum for denne diskussion, med Rusland og Kina som de primære samtalepartnere, (som det meget klart sås af den nylige Schiller Institut-konference i New York), og man vil se, hvorfor Det britiske Imperium ikke er den mindste smule 'begejstret'.

De er faktisk i panik, og de forsøger stadig at brygge et fremstød sammen for at afsætte Trump ved en rigsret, og for at gennemføre en 'farvet revolution' i USA.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at vi nu befinder os i en nedtælling på 10 dage til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, og at vi må forstærke indsatsen for at insistere, at USA må blive involveret i denne proces. USA har et infrastrukturunderskud til skønsmæssigt mindst \$8 milliarder og har brug for kinesisk ekspertise og investering til at være med til at genopbygge landets infrastruktur på det højeste, teknologiske niveau. Desuden, understregede Zepp-LaRouche, bør USA og Kina gå ind i joint venture-projekter, især i Mellemøsten og Afrika, for at bringe fred og udvikling til disse områder. Zepp-LaRouche erklærede: Der er masser at gøre!

Det er sikkert, at Rusland og Kina vil respondere favorabelt til en sådan amerikansk politik. Som den officielle kinesiske avis *Global Times* skarpt bemærkede i en leder fra 2. maj:

Ængstelse over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ...

[Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig fra at være imod det, og til at tillægge det større betydning at undersøge det ...

[Samarbejde ville] hæve deres gensidige tillid til det næste niveau ... og skabe en ny platform for kinesisk-amerikansk samarbejde ...

Beijing har allerede overbragt en invitation, og hvordan USA vil respondere til det, er værd at observere.«

POLITISK ORIENTERING 20. april 2017: Nordkorea, Syrien: Briterne vil have Trump i krig for at skabe splid med Rusland og Kina

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Luk det Britiske System ned for at stoppe krigspartiet!

Leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Flertallet af verdens nationer og folk befinder sig i en tilstand af chok, og frygt, over, at præsident Trumps nylige 180 graders kovending – fra hans afvisning af regimeskifte og en forpligtelse til at arbejde sammen med Rusland og Kina for fred og udvikling, og til et kriminelt og uberettiget militærangreb mod Syrien og en trussel om et førsteangreb mod Nordkorea – kunne fremprovokere en global atomkrig praktisk talt hvornår, det skal være. Denne frygt er fuldt ud berettiget, men for at forhindre en sådan eksistentiel katastrofe for menneskeheden, må de langt om længe komme

overens med den kendsgerning, som Lyndon LaRouche længe har identificeret, at kilden til denne krise er Det britiske Imperium og Det britiske System.

Ikke alene pralede Londonavisen *Guardian* den 13. april med, at Storbritanniens GCHQ (UK's modsvar til NSA) som de første adviserede amerikansk efterretning om de såkaldte mistænkelige kontakter mellem personel fra Trumps kampagne og russere, som dømtes til at være »mistænkte efterretningsagenter« – som om kontakt med russere var noget dårligt. De klagede også åbenlyst over, at USA ved lov var forhindret i at udspionere sine egne borgere – så briterne måtte gøre det for dem.

Via deres indflydelse over politiske netværk og medienetværk i USA, og deres primære aktiv, George Soros, brugte briterne et komplet forfalsket dossier, fabrikeret af »tidligere« MI6-agent, Christopher Steele, til at skabe en bevægelse for en 'farvet revolution' imod Trump-præsidentskabet, over angivelige bånd til russerne.

Ved dernæst at bruge falske efterretningsrapporter fra deres terroristtilknyttede Hvide Hjelme-aktiver i Syrien, omgav briterne dernæst Trump med den løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben imod sin egen befolkning – en absurditet, eftersom det ikke tjente noget militært formål, og den syriske regering allerede var i færd med at vinde krigen mod ISIS og al-Qaeda-terrorister, med russisk hjælp. Husk, at det var Tony Blair, der leverede de falske efterretninger om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og således trak G.W. Bush ind i krigen med Irak – som udløste det nuværende terrorhelvede og masseflygtninge over Middelhavet.

Denne britiske medskyldighed blev offentliggjort den 12. april i FN's Sikkerhedsråd, da den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, vendte sig direkte mod den britiske FN-ambassadør, Matthew Rycroft, som netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien (og som tidligere havde været en af Tony Blairs assistenter, da

briterne lancerede den kriminelle krig mod Irak). Safronkov identificerede korrekt det britiske motiv for deres løgne og krigsmageri: »I er bange for, at vi kunne samarbejde med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten.«

Dette er præcist briternes formål. Briterne har brugt USA som deres dumme kæmpe til at udkæmpe deres kolonikrige, lige siden mordet på John F. Kennedy – fra Vietnam til Irak til Libyen og Syrien, og nu, måske Nordkorea, hvilket ville bringe hele Asien, og verden, ind i et atomart holocaust. Briterne er villige til at risikere en global atomkrig for at forhindre USA i at bryde imperieopdelingen af verden i Øst og Vest i gensidig konflikt, i at forene hele verden bag gensidig fred og udvikling, og i at gøre en ende på imperium, én gang for alle.

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet demonstrerede vejen ud af denne katastrofe i Manhattan, den 13.-14. april, med en konference, der havde titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og overensstemmende ideer i kinesisk og vestlig filosofi«. Førende kinesiske og russiske diplomater og erhvervs- og andre ledere talte på konferencen og fremlagde det presserende nødvendige i, at præsident Trump går sammen med Kina og Rusland i de Nye Silkevejs-projekter, som nu bringer win-win-udvikling, snarere end krig, til alle dele af verden. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, talte både om, at det hastede med dette samarbejde som den nødvendige politik for at afværge krig, men også om nødvendigheden af at bringe alle storslåede nationers kulturelle traditioner – og især traditionerne i Kinas Konfucius-kultur og Vestens Renæssancekultur – ind i en harmoni, som grundlaget for at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Dette kræver, langt om længe, fuldførelsen af den Amerikanske Revolution imod det Britiske Imperiesystem, hvor dette onde system knuses i USA, og i hele verden, nu, før det lykkes dem at lancere en krig, som ville betyde den omgående afslutning

af civilisationen, som vi kender den.

Enhver borger, enhver nation, må handle på baggrund af deres sande menneskelighed på dette, civilisationens krisetidspunkt, og gå sammen med LaRouche-bevægelsen og andre ligesindede borgere i verden, for at knuse det britiske system og virkeliggøre et nyt paradigme, der repræsenteres af den Nye Silkevejsproces for fred gennem udvikling.

Foto: MOAB: Massive Ordnance Air Blast bomb.

Det er Londons nye provokationer, der truer med Verdenskrig

Sekundær leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Igen i dag, som en blasfemisk handling på Påskedag, forsøgte Londons imperiemedier at provokere Trump-administrationen til at gå i krig ved at citere personer fra det britiske establishment, der hævder, at de kender, og endda kontrollerer, amerikanske krigsplaner.

Siden britisk efterretning først forsøgte at lancere »Trump-Rusland«-skandaler i amerikansk politik for næsten to år siden, har dette været britisk imperiestrategi: Forhindr samarbejde mellem et Trump-ledet USA og Kina og Rusland, om et nyt paradigme for økonomisk udvikling og sikkerhed. Kast i stedet Amerika ud i nye krigskatastrofer.

Det amerikanske folk, og andre nationers folk, må afvise og besejre disse britiske ansporinger til krig – med en trussel om termonuklear verdenskrig – og vælge dette nye paradigme.

Dagens *Sunday Times* hævdede, i en åbenlys opfordring til regulær krig på den Koreanske Halvø, at »man havde fortalt briterne«, at Trump-administrationen stod for at angribe mål over hele Nordkorea for at eliminere Nordkoreas atomvåbenprogram. »Donald Trumps nærmeste militære rådgivere har fortalt Storbritannien, at Amerika har ildkraften til at neutralisere regimets atominfrastruktur – og måske snart ville lancere et førsteangreb for at gøre det. I det, som vil blive set som et forsøg på at lægge pres på Kina – sagde højtplacerede kilder, at USA kunne 'totalt destruere' hovedmålene ved anvendelse af konventionelle våben.

»'De vil gøre, hvad der skal til', sagde en højtplaceret, britisk kilde. 'Intet er udelukket. De mener, de har, hvad der skal til, for at udse målene og totalt ødelægge dem. De er overbeviste om, at de ved, hvor alting befinder sig og kan ramme det effektivt.' En militær kilde, der talte med [nationale sikkerhedsrådgiver general H.R.] McMaster i denne måned, sagde, han var klar over, at ethvert sådant forsøg ville få en meget høj pris, fordi det sandsynligvis ville fremprovokere missilangreb mod Sydkorea.

En højtplaceret [britisk!] regeringskilde sagde: 'De er ved at komme til et punkt, hvor de mener, de må ødelægge faciliteterne forebyggende ... De er meget nærmere ved at gribe til militær handling'.«

Idet de gjorde sig alle anstrengelser for at hævde, at et amerikansk angreb mod Nordkorea – og en nordkoreansk krig mod Sydkorea – er umiddelbart forestående, citerede *Sunday Times* også den tidligere britiske forsvarsminister og udenrigsminister Malcolm Rifkind, der frimodigt, uden nogen beviser, hævdede, at USA udførte et cyberkrigsangreb mod Nordkoreas forsøg på at gennemføre en prøveaffyring af et missil lørdag aften. »Der er en meget stærk overbevisning om, at USA gennem cyber-fremgangsmåder ved flere lejligheder har haft held til at afbryde disse prøveaffyringer og få dem til at mislykkes', sagde Sir Malcolm Rifkind, den tidligere

udenrigs- og forsvarsminister, til BBC.«

Og igen, på Påskedag, hyldede udenrigsminister Boris Johnson på BBC det amerikanske angreb med krydsermissiler mod Syrien og krævede en fælles, amerikansk-britisk militærintervention i Syrien for at fjerne den syriske præsident Bashar al-Assad.

Men, på Twitter sagde præsident Trump den 15. april, »Tingene vil udvikle sig fint mellem USA og Rusland. Der kommer en varig fred.« De britiske, barbariske krigshyl havde ingen relation til Trumps rådgiver McMasters faktiske udtalelser på nationalt Tv søndag.

Alt det, som briterne kræver, er det modsatte af præsident Trumps kampagne for det »Amerikanske Økonomiske System«, som afviste krige for regimeskifte. London er ude på at ødelægge hans præsidentskab gennem »tilbagetræden, rigsretssag eller mord«, som *Spectator* forudsagde.

»Det, der er galt med Trump-administrationen, er Det britiske Imperium!«, sagde Helga Zepp-LaRouche søndag, samtidig med, at styrker fra LaRouche-bevægelsen nu mobiliserer amerikanere for at besejre dette imperiums provokationer. Hun havde netop holdt hovedtalen på en stor, todages konference i New York City om Kinas Bælt & Vej-initiativ og det nye paradigme for udvikling, som samlede betydningsfulde repræsentanter for Kina og Rusland og ingeniører og videnskabsfolk, for at tale til det amerikanske folk om samarbejde om det nye paradigme.

Foto: House of Parliament, UK.